

Museli jsme dokonce definovat život. Je to potřeba jak pro vědecké, tak také pro právní a morální cíle! Život se dá skutečně jasně definovat. Začíná početím, oplozením a od toho okamžiku je počatá osoba lidskou bytostí.

Neexistuje žádný bod, ve kterém by nastala změna z něčeho na něco, z neosoby na osobu. Neexistuje žádná náhlá změna při vývoji v děloze a proto je život pokračujícím spektrem od svého počátku až do konce. Věřím, že legalizace umělých potratů je plánovaným ničením toho, co je nesporně a jednoznačně lidským životem. Je to neomluvitelný ať smrtelný násilí.

Musíme dodat, že nechtěné těhotenství je velmi těžkým dilematem. Ale hledat řešení v úmyslném, aktivním zničení znamená zničit obrovské bohatství nápadů lidského ducha. A ještě hůře: Znamená kapitulaci veřejného mínění před klasickou odpovědí cíleného přemýšlení o složitých sociálních problémech a ohavné schvalování násilí.

Jako vědec vím — nevěřím, vím — že lidský život začíná početím. I když formálně nejsem věřící, věřím z celého srdce v božskou existenci, která od nás vyžaduje, abychom řekli tomuto nekonečně smutnému a nevýslovně hanebnému zločinu proti lidskosti konečně a neodvolatelně „stop“.

Úryvek z projevu v Dublinu o taktikách zastánců umělých potratů u příležitosti změny irské ústavy

Dr. Bernard Nathanson a *Němý výkřik*

Dr. Bernard Nathanson je v ČR znám především jako autor filmu *Němý výkřik*. V něm zcela jasně a velmi otevřeně vysvětluje, co umělý potrat znamená, popisuje jeho průběh a zmiňuje se o jeho dopadu na celou společnost. Díky tomuto filmu mnoho lidí změnilo své postoje k ochraně lidského života.

Podle stanoviska některých lékařů obhajujících umělé potraty dr. Bernard Nathanson používá údajně ve filmu *Němý výkřik* falešné argumenty, uchyluje se občas i k vyložené lži, film odsoudily americké odborné lékařské společnosti a dr. Bernard Nathanson byl vyloučen z *Americké gynekologické společnosti*.

Dr. Bernard Nathanson je však i dnes, ve svých téměř osmdesáti letech, stále veden jako řádný člen *Americké gynekologické společnosti*. Jediná dostupná odborná kritika filmu *Němý výkřik* vzešla z panelové diskuse se sedmi odborníky. Tato diskuse, kterou uspořádala propotratová organizace NARAL v roce 1985, se ovšem vůbec nezabývá poselstvím filmu — při umělém potratu se zabíjí člověk, ale věnuje se zcela okrajovým prvkům.

Kritizuje např. údajné tvrzení, že plod ve 12. týdnu pociťuje bolest. I když se toto tvrzení nikde ve filmu nevykytuje, kožní smyslové receptory se objevují v okolí úst již v 7. týdnu těhotenství a v 11. týdnu nervy prorůstají do končetin. Přesto však i případná absence bolesti či její vědomé reflexe nemůže být nikdy ospravedlněním pro usmrcení člověka.

Objevila se i kritika týkající se manipulace s ultrazvukovým obrazem, popřípadě jeho interpretace. Videozáznam dr. Bernard Nathanson zaslal dr. Ianu Donaldovi ze Skotska, objeviteli ultrasonografie. Ten potvrdil, že záznam je autentický, nefalšovaný. Taktéž dr. Jay Kellinson, který nafilmovaný potrat vykonal, odmítl nařčení, že by byl při výkonu jakkoliv manipulován.

Kontaktní údaje

Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5
<http://prolife.cz>, info@prolife.cz, tel.: 603 976 231
Bankovní spojení: 159205438/0300, vs: 4574

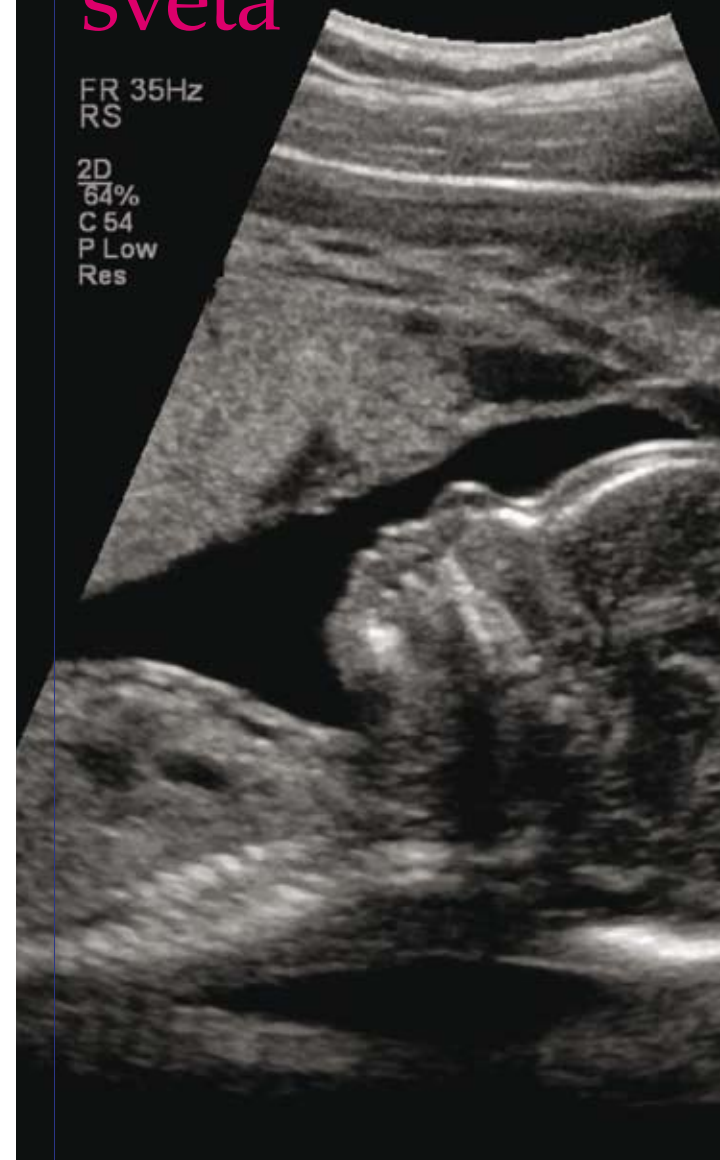
Hnutí Pro život ČR je dobrovolným sdružením občanů se společným zájmem šířit a prosazovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti. Veškeré informační materiály jsou šířeny zdarma a vítáme všechny, kteří nám s jejich šířením ve svém okolí pomohou.

Hlavním cílem HPŽ ČR je ochrana lidského života od početí do přirozené smrti a s tím související ochrana lidské důstojnosti a rozvoj člověka jako integrální bytosti, přijímání manželství jako celoživotního svazku muže a ženy, podpora harmonické rodiny jako základu společnosti, pomoc dětem a mládeži při orientaci v etických otázkách dnešní doby, propagace přirozeného způsobu předávání života a čistoty v manželství.

Vymoženost „svobodného světa“

FR 35Hz
RS

2D
64%
C 54
P Low
Res

Zodpovědný za 75 000 potratů

Prof. dr. med. Bernard Nathanson

Mnozí z vás jste již o mně slyšeli jako o řediteli největší potratové kliniky na světě. Naše klinika byla známa pod „hezkým“ jménem *Centrum pro reprodukční a sexuální zdraví*. Nacházela se na východní straně New Yorku a během dvou let, kdy jsem tam působil jako zakladatel a ředitel, jsme provedli 60 000 potratů. Pod mým vedením pracovalo pětatřicet lékařů. Klinika byla v provozu denně včetně neděle od osmi hodin ráno do půlnoci. Denně kromě prvního svátku vánočního jsme prováděli 120 potratů. **Já osobně jsem ve své soukromé ordinaci vlastnoručně vykonal ještě asi 15 000 dalších potratů, takže jsem zodpovědný za 75 000 potratů.** Toto je statistika, na kterou nejsem zrovna pyšný, ale myslím, že má přednáška o tomto tématu tímto získává určitou vážnost a věrohodnost.

Byl jsem jedním ze zakladatelů *Národní asociace pro zrušení zákona zakazujícího potrat* (NARAL), později přejmenované na *Národní akční ligu pro právo na potrat*. Byla to první politická propotratová akční skupina v USA. Založili ji roku 1968 Laurence Lader, já, feministka Betty Freedanová a Carol Brightcerová, která byla tenkrát političkou v New York City. Založení takového hnutí, takové politické akční skupiny, bylo neuvěřitelně odvážné. Byli jsme malou skupinou s rozpočtem 7 500 dolarů na první rok naší činnosti. A jak jsem již řekl, bylo tenkrát potřeba značného množství drзости k pouhému mluvení o reformě zákona o umělých potratech. Když se tenkrát dělal reprezentativní průzkum veřejného mínění, bylo asi 99,5 % Američanů proti legálnímu potratu. Ale my, tato malá skupina s nepatrným rozpočtem a pouhými čtyřmi angažovanými členy,

jsem za krátkou dobu dvou let dokázali, že byl zamítnut sto čtyřicet let starý potratový zákon ve státě New York a z New Yorku se stalo hlavní město umělých potratů v Americe. O tři roky později jsme přesvědčili Nejvyšší soud, aby vydal hanebné soudní rozhodnutí legalizující umělé potraty ve všech padesáti státech USA.

Jak jsme to tedy udělali? Je velmi důležité pochopit, jaké taktiky byly přitom použity, protože tyto taktiky se používají s určitými obměnami v celém západním světě. Žádná západní společnost není vůči této nákaze imunní.

Naše skupina NARAL v roce 1968 věděla, že kdyby provedla pečlivý, čestný průzkum veřejného mínění Američanů o umělých potratech, utrpěla by jasnou, ničující porážku. Udělali jsme tedy následující: Médii a veřejnosti jsme poskytli údaje s vysvětlením, že jsme provedli průzkum a že skutečně 50 nebo 60 % Američanů je pro legalizaci umělých potratů.

To byla samozřejmě velice výnosná a velice úspěšná lež, která splnila očekávání. Když se veřejnosti dlouho a často říká, že každý je pro legalizaci umělých potratů, pak to bude automaticky postupem času opravdu každý zastávat. Jen velmi málo lidí je rádo v menšině. **To byla jedna z našich velmi užitečných taktik, tedy použití vymyšlených, nečestných a dvojznačných průzkumů.** Důrazně bych chtěl všem poradit, aby byli velice opatrní a kritičtí ke všem průzkumům, o nichž čtou v novinách a slyší ve zprávách. Jak jsem již řekl, je to jedna z ještě dnes používaných taktik propotratového hnutí.

Rovněž jsme věděli, že když situaci dostatečně zdramatizujeme a vzbudíme dostatek sympatií, snadno prodáme náš program legalizace umělých potratů.

Udělali jsme proto následující: **Zfalšovali jsme údaje o nelegálních potratech prováděných každoročně v USA.** Věděli jsme, že jejich celkový počet je ročně asi 100 000. My jsme však opakovaně zveřejňovali v médiích, že jich je jeden milión. A když se taková velká lež často opakuje,

veřejnost ji nakonec přijme, zrovna tak jak to dokázal náš „přítel“ pan Hitler v Německu. Také jsme věděli, že počet žen, které ročně zemřou následkem nelegálních potratů, je mezi 200 až 250. Ale číslo, které jsme stále opakovali a předávali médiím, bylo 10 000.

Tyto údaje se začaly vštěpovat do vědomí americké veřejnosti a byly nejlepším prostředkem pro přesvědčení Američanů, že musíme zákony o umělých potratech odstranit. Když víme, že jsme tyto údaje zfalšovali, zvláště údaj o ročních nelegálních potratech v USA, dají se z toho vyvodit určité závěry. Jestliže srovnáme 100 000 potratů před legalizací s 1,55 miliónů poté (patnáctinásobkem), pochopíme některé mýty, výmysly a lži, které jsme šířili mezi americkou veřejností.

Další taktikou, kterou jsme používali pro přesvědčení veřejnosti, byla domněnka, že když se umělé potraty zakáží, bude se provádět stejné množství, ale nelegálně. To jednoduše není pravda! Kdybychom dnes zakázali umělé potraty, neměli bychom o 1,55 miliónů potratů více.

Důležitou taktikou bylo potření vědeckého důkazu, který nevyvratitelně říká, že život začíná početím, oplozením. Museli jsme trvat na tom, že otázka, kdy začíná lidský život, je teologická, právní, etická nebo také filozofická — jen ne vědecká. To je také oblíbená taktika propotratových skupin. Trvají na tom, že definice, kdy začíná život, není možná, nemůžeme to vědět.

